

**Τον νυμφώνα Σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον,
και ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ.
Λάμπρυνόν μου την στολήν της ψυχής,
Φωτοδότα, και Σώσον με.**

Σεβασμιώτατε πάτερ και Δέσποτα κ.κ Σεραφείμ
Θεοφ. Επισκοπε Αχελώου και άγιε πρωτοσυγκελε της καθ ημας μητροπόλεως κ.κ
Νήφων
Πρ και Γενικε Αρχιερατικε Επιτροπε κ. Ιωάννη Παναγιώτου.
Σεβαστεί πατέρες και συνδιάκονοι,λαέ του Θεού ευλογημένε.

Μετά από δύο ετη διακονίας κοντά σας Σεβασμιώτατε, πλέον ήρθε η στιγμή να λάβω
τον δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης από τα τίμια χέρια σας.
Καλούμε από δω και πέρα να λειτουργώ τα άχραντα μυστήρια της Εκκλησίας έχοντας
αρχή μέση και τέλος την Θεία Λειτουργία.
Θα με συγκλονίζει πάντοτε η ευχή του Χερουβικου ύμνου:
"Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίαις και ηδοναίς προσέρχεσθαι
ή προσεγγίζειν ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης."
Θα μου υπενθυμίζει πως ο ιερέας επιβάλλεται να είναι άμεμπτος ψυχή τε και σώματι.
Θα με ταπεινώνει με τις δύο πρώτες λέξεις που ξεκινούν με το "ουδείς άξιος", ουδείς
άξιος αδελφοί μου και πρώτος ειμί εγώ.
Ο Απόστολος Παύλος, ως πρότυπο ποιμένος, αναδεικνύει το μεγαλείο και τις ευθύνες
της Ιερωσύνης. Στις Ποιμαντικές επιστολές του ζωγραφίζει την εικόνα του ποιμένα,
τονίζοντας μας την σημασία της διακονίας και της ευθύνης.
Πέρα από το έργο του ως Αποστόλου των Εθνών, προβάλλεται ως πρότυπο Ιερέως και
ποιμένος. Στις επιστολές του προς Τιμόθεο και Τίτο, τονίζει την σημασία της διακονίας
του ποιμένα και τις ευθύνες που αυτά συνεπάγονται.
Δείχνει την εξαιρετική θέση του ποιμένα στην Εκκλησία, ως διαμεσολαβητή μεταξύ του
Θεού και των ανθρώπων.
Αναδεικνύει την ανάγκη για συνεχή προσπάθεια, σεμνότητα, πίστη και αφοσίωση στον
Χριστό, προκειμένου να είναι ένας πιστός ποιμήν. Θέτει τον ποιμένα ενώπιον των
προκλήσεων και των κινδύνων, τόσο σε πνευματικό όσο και σε υλικό επίπεδο.
Με το έργο και τις επιστολές του, μας διδάσκει την αξία, το μεγαλείο της Ιερωσύνης,
τονίζοντας την ανάγκη για ένα πιστό ποιμενικό έργο.
Σήμερα λοιπόν καλούμε να έχω αρχή και τέλος το Άγιο Θυσιαστηριο,που είτε
χειροκροτήματα θα ακούω και θα με ενθουσιάζουν, είτε λόγια τα οποία θα με
λυγίζουν,να καταλήγω πάντοτε εκεί.
Ο Σταυρός θα είναι εκείνος που θα μου υπενθυμίζει πως είναι απαραίτητο να περάσεις

απο τον Γολγοθά,να φτάσεις στο περιθώριο την στιγμή που όλα θυμίζουν
αδιέξοδο,όμως αυτή είναι και η ουσία της πίστεως μας,διότι χωρίς τα παραπάνω δεν
θα φτάσουμε ποτέ στην προσωπική μας Ανάσταση.

Νιώθοντας τόσο μικρός και λίγος ενώπιον αυτού του μυστηρίου Σεβασμιώτατε,πρώτα
απ όλα Ευχαριστώ τον Τριαδικο Θεό που με ελεεί απεριόριστα εμέ τον ελεεινό και που
με αξιώνει ξανά δίνοντας στην αναξιωτητα μου κομμάτι της Αρχιεροσύνης Του.

Την γλυκιά Μητέρα Παναγία Μας της οποίας της οφείλω ολόκληρη τη ζωή μου, και το
μυστήριο αυτής της σχέσης είναι κάθε φορά συγκλονιστικό.

Εν συνεχεία ευχαριστώ τους κατά σάρκα γονείς μου Μαρίνα και Ντρίταν οι οποίοι μου
έδωσαν ζωή και η προσευχή μου θα τους συνοδεύει πάντοτε.

Εγκάρδιες ευχαριστίες οφείλω στον πνευματικό μου πατέρα Πανοσιολογιώτατο π.
Κύριλλο Αλεξάκη.

Τον άνθρωπο που μου έπιασε το χέρι και με στήριξε.

Είστε το βασικό πρόσωπο το οποίο σήμερα τα βήματα μου έφτασαν ως εδώ.

Εάν δεν ήσασταν εσείς, δεν θα ήταν ούτε αυτή η στιγμή.

Με ύμνους και δοξολογίες προς τον Τριαδικο Θεό θέλω να ευχαριστήσω μέσα από τα
βαθύ της καρδιάς μου τους συναδέλφους μου κληρικούς και λαϊκούς των Γραφείων της
καθ' ημας Ι.Μ.Π.

Αξίζει στους χειροτονητήριους λόγους μας να σημειώνεται και η βοήθεια των λαϊκών
μας αδελφών οι οποίοι είναι μέλη του σώματος του Χριστού και είναι πάντοτε εκεί να
μας βοηθήσουν. Ίσως να μην φαίνονται σαν άμεση ευεργέτες μας όμως εμείς ξέρουμε
καλά πως πίσω από όλα αυτά που έχουμε πετύχει σαν κληρικοί πολλές φορές
οφείλονται και στους λαϊκούς μας αδελφούς που το μόνο που μας ζητάνε είναι να
προσευχομαστε για εκείνους και τις οικογένειές τους

Θερμές ευχαριστίες στην Γραμματέα του Ιδιαιτέρου Γραφείου και της νεότητας κυρία
Ασπασία Αθανασάκη που μετά πολύς αγάπης και σεβασμού η συνεργασία μας υπήρξε
φάρος έμπνευσης σε όλα τα επίπεδα.

Ιδιαιτέρως όμως και με απεριόριστη αγάπη τον Κύριο Δημήτριο Αλφιερη διευθυντή του
Ιδιαίτερου Γραφείου όπου διοικονησα.

Τα λόγια δεν είναι αρκετά για να εκφράσουν την βαθιά μου εκτίμηση.

Θέλω να σας ευχαριστήσω από τα βάθη της ψυχής μου για όλη την υποστήριξη, και την αγάπη που μου προσφέρατε.

Είμαι ευγνώμων για τις στιγμές που μοιραστήκαμε, για τα μαθήματα που μου δώσατε και για την ανιδιοτελή σας προσφορά.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όσα κάνατε για μένα. Η βοήθειά σας ήταν ανεκτίμητη και σας είμαι αιώνια ευγνώμων.

Βαθιές ευχαριστίες οφείλω στον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο πρ. Πατέρα Ιωάννη Παναγιώτου.

Ο άνθρωπος που άνοιξε την αγκαλιά του από την πρώτη στιγμή που χειροτονηθήκα.

Σας ευχαριστώ πατέρα μου που στις δύσκολες ημέρες μου ήσασταν εκεί λέγοντάς μου πως θα κάνουμε προσευχή και σιωπή για να ξεπεράσουμε το κάθε τι που μας δυσκολεύει. Έτσι είστε και στα μάτια μου. Ο ιερέας της προσευχής, της σιωπής, της αγάπης. Είστε εκείνος που καλύπτει και συγχωρεί, εκείνος που καθοδηγεί. Μου μάθατε την σιωπή που τόσο γλύκανε την ψυχή μου.

Με βοηθήσατε σε κάθε παράκληση μου χωρίς δεύτερη σκέψη. Κι αν κάτι σας κάνει διαφορετικό είναι που η βοήθεια σας βγαίνει αυθόρμητα από την ψυχή σας.

Όσο ο Κύριος μας θα μου δίνει αναπνοή θα σας μνημονεύω στην Αγία Πρόθεση.

Η επόμενη ευχαριστία μου εκ καρδίας ανήκει σε εσάς Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Αχελώου και άγιε πρωτοσύγκελε κ.κ Νήφων. Ένα χρόνο σχεδόν είμαι κοντά σας διακονώντας το Επισκοπικό σας αξίωμα. Κρατάω στην καρδιά μου 3 πράγματα από εσάς, τα οποία θα προσπαθήσω να τα μιμηθω μετά πολλές αγάπης. Την Ησυχία, την γαλήνη και την ταπείνωση σας. Αυτά τα τρία Θεοφιλεστατε πιστεύω πως είναι πηγή της αγάπης. Έτσι είστε και στην λατρεία, ήσυχος, γαλήνιος και ταπεινός. Πόσο δύσκολο, αλλά και εύκολο να αποκτήσεις αυτά τα 3 ταλάντα που σας διακρίνουν.

Σας ευχαριστώ για την αγάπη σας, την διάκριση σας. Για όλες εκείνες τις στιγμές που παρόλο την κούραση σας το χαμόγελο στα χείλη σας απέναντι μου δεν έλειψε ποτέ.

Συγχωρέστε τις στιγμές που σας έβαλα σε δύσκολη θέση ή σας στεναχωρήσα.

Τους συνδιακόνους μου, τον πατέρα Αντώνιο Σαμαρτζη και τον Αρχidiacono της καθ' ημας Ιεράς Μητροπόλεως Ιερολ. πατέρα Καλλινικο Αχιλλεοπουλο τον φίλο και αδελφό μου ο οποίος έγινε μέλος της οικογένειας της καρδιάς μου.

Τους διδασκάλους και καθηγητές μου όλων των βαθμίδων της εκπαιδεύσεώς μου.

Τους φίλους και συγγενείς.

Σεβασμιώτατε τελευταίος στις ευχαριστίες μου είστε εσείς,ο πρώτος τελευταίος.

Ποιες ευχαριστίες θα χωρέσουν σε αυτές τις γραμμές του τετραδίου για να σας πω όλα όσα αισθάνομαι για το σεπτώ πρόσωπό σας.

Στέκομαι ενώπιόν σας σήμερα με καρδιά γεμάτη, αδυνατώντας να βρω τα κατάλληλα λόγια για να εκφράσω την βαθιά μου αγάπη προς το πρόσωπο σας.

Πρώτα απ' όλα, Σεβασμιώτατε, η ψυχή μου πλημμυρίζει από ευγνωμοσύνη για την πατρική σας αγάπη και την πνευματική σας καθοδήγηση. Η παρουσία σας στη ζωή μου υπήρξε φάρος ελπίδας και έμπνευσης. Η ταπεινότητα, η απλότητα και η αφοσίωσή σας στο Θεό και την Εκκλησία, αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για όλους εμάς. Σας ευχαριστώ που με αγκαλιάσατε, με στηρίξατε και με εμπνεύσατε να βαδίσω τον δρόμο της πίστης.

Ευχαριστώ επίσης, ολόψυχα, για την τιμή που μου κάνατε, να με συμπεριλάβετε στο ιερό σώμα της Εκκλησίας. Με την χειροτονία μου, μου δίνεται το προνόμιο να διακονώ το λαό του Θεού, να κηρύττω το Ευαγγέλιο και να φέρω φως και αγάπη στις ψυχές των ανθρώπων. Θα είμαι για πάντα ευγνώμων για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε και θα προσπαθώ να ανταποκριθώ στις προσδοκίες σας, με ταπείνωση, ζήλο και αφοσίωση. Είστε ο Επισκοπος που η στάση της ζωής σας μοιάζει με εκείνη του απλού μοναχού που διακονεί στο μοναστήρι,τολμώ να πω πως είστε από τους λίγους Αρχιερείς που δεν έχετε ξεχάσει τον μοναχό κρατώντας μόνο τον Επίσκοπο.

Πόσο σημαντικό κομμάτι είναι αυτό για έναν άγαμο κληρικό,που οποιο βαθμό κι αν λάβει από την Εκκλησία να μην επηρεάζεται με κοσμικό φρόνιμα αλλά να κρατάει την ουσιαστική στάση της οποίας αναφέρω παραπάνω,και το πρώτο παράδειγμα σε αυτό το Εκκλησιασµα είστε εσείς Σεβασμιώτατε. Που με την στάση της απλότητας σας μας υπενθυμίζετε πόσο σημαντικό είναι ένας άγαμος κληρικός να κρατάει δυνατά και την μοναχική του ιδιότητα.

Σας ευχαριστώ που παρόλο το γεγονός που δεν με γνωρίζατε με δεχτήκατε στην γλυκιά σας αγκαλιά η οποία με ανεπαυσε. Σας ευχαριστώ που με κάνατε παιδί δικό σας.

Κάποιες φορές Σεβασμιώτατε απορώ και εξισταμαι απ όλες αυτές τις ευεργεσίες και την αγάπη που δείχνετε στην ελαχιστοτητα μου. Άλλες φορές δεν με αγγίζει διότι η αληθινή Χριστιανική αγάπη είναι ακριβώς αυτή. Χωρίς όρους,χωρίς προϋποθέσεις,χωρίς ανταλλάγματα χωρίς να διακρίνουμε χρώμα καταγωγή η φύλλο. Και σε αυτό λοιπόν, είστε εσείς το τέλειο παράδειγμα,εσείς ο οποίος στέκεστε σταυρωμένος όπως ο Χριστός μας και έχετε πάντοτε ανοιχτή την αγκαλιά σας.

Συγχωρέστε με Σεβασμιώτατε για όλες εκείνες τις στιγμές που σας έφερα σε δύσκολη

θέση,τις στιγμές που η ελαχιστοτητα μου δεν ήταν αξια για τις προσδοκίες σας.
Συγχωρέστε με που πολλές φορές η αναξιοτητα μου έγινε αιτία να σας στεναχωρήσει.
Σας ευχαριστώ ξανά διότι είστε εκείνος που με το πινέλο του, ολοκλήρωσε την
ζωγραφιά της ύπαρξης μου.

Σεβασμιώτατε, τα γαρ καλά έργα κόπο κτώνται και πόνο κατορθούνται.

Ιδού δούλος Κυρίου έστηκα γενοιτο μοι κατα το ρήμα σου. Δόξα τω Θεω πάντων ένεκεν.